

[Ministeren for offentlige arbejder.]

fra en kystteknisk sagkyndig myndighed. Ved en sådan regel ville man dels opnå kontrol med de værdier, der skabes langs kysten, dels i en vis udstrækning undgå at skulle betale betydelige beløb for at inddrage bebyggede arealer, når der skal udføres kystbeskyttelsesforanstaltninger.

Når der tales om beskyttelsesforanstaltninger mod havet, tænker man jo traditionelt på diger og høfder, henholdsvis mod oversvømmelser og kystnedbrydning. Som jeg før har nævnt, kan følgen af disse anlæg let være, at selve stranden forsvinder, og at skadelige virkninger indtræffer på andre kyststrækninger end den beskyttede. Man er derfor nu fra kystteknisk side inde på, hvad der kaldes strandfodringsprincippet, nemlig tilførsel af sand til kyststrækninger under indrykning. Herved vil man kunne bevare sådanne strækningers beliggenhed og karakter ved at vedligeholde dem med tilsvarende mængder som dem, der forsvinder.

Det må imidlertid fremhæves, at dette i praksis ikke er nogen let og særlig ikke nogen billig foranstaltning. Af nye kystsikringsideer er denne efter vandbygningsvæsenets mening nok den mest nyttige, men vi præsenteres jævnlig for nye kystsikringsprincipper, og i forbindelse med den seneste debat, som også har pågået her i folketinget, om vestkystens forhold er der også fremkommet nye forslag, og de vil naturligvis løbende blive inddraget i overvejelserne.

At beskytte kysten betyder jo bl. a. også at behandle den godt, således som vi nu forefinder den. Både læg og lærd er enige om, at fjernelse af ral og andre materialer fra en kyst under nedbrydning ikke kan være af det gode, og i denne henseende, at værne om, hvad vi allerede har, mener jeg at den siddende regering har gjort mere end nogen tidligere regering.

I folketingssamlingen 1971-72 blev således loven om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet gennemført. Et af de formål, som loven skulle tilgodese, var at modvirke kystnedbrydning ved at hindre ukontrolleret fjernelse af materialer. Loven omfatter både søterritoriet og landjorden, herunder kysterne.

Denne lov er fulgt op i indeværende folke-

tingssamling af et forslag til lov om kystfredning, der bygger på det princip, at fjernelse af materialer på strandbredder er forbudt, medmindre man opnår en særlig tilladelse. Det er klart, at dette lovforslag ikke mindst sigter på vestkystens forhold, og mange ved, at det er rent aktuelle begivenheder på vestkysten, der har motiveret dette lovforslag. Derfor var det også med meget stor tilfredshed, jeg kunne konstatere fuld tilslutning fra alle folketingets partier til dette lovforslag under dets første behandling. Folketinget kan på denne baggrund ikke nære nogen tvivl om regeringens meget målrettede arbejde for at bevare landets kyster, specielt vestkysten, men det er ikke ligegyldigt, hvad det koster. Jeg vil gerne understrege, at lovforslagets gennemførelse ikke medfører udgifter for staten, og selve administrationen af loven håber vi at kunne klare inden for de givne rammer.

Der kan ligeledes være grund til at nævne den i indeværende folketingssamling gennemførte ændring af digeloven. Denne ændring var motiveret i et ønske om at holde lovgrundlaget à jour, så det ikke skulle modvirke de interesseredes ønske om at opretholde en effektiv beskyttelse mod havets indtrængning. Den opmærksomhed, hvormed regeringen følger dette spørgsmål, er således utvetydigt dokumenteret.

I tilslutning hertil er det naturligt at nævne det hydrografiske måleprogram, som staten ved vandbygningsvæsenet har iværksat på vestkysten, og som stadig fremmes. De første foreløbige talmæssige resultater af disse målinger vil foreligge i 1974.

Efter disse generelle betragtninger og omtalen af generelle foranstaltninger vil jeg godt nævne nogle særlige områder, som måtte have aktuel interesse.

Først et par betragtninger om beskyttelsen af Tønder og Ribe marsk. Jeg forstod ganske vist på hr. Jens Foged, at forespørgslen ikke var specielt motiveret af den del af den jyske vestkyststrækning, men det var ikke let at se af forespørgslen formulering, så derfor skal jeg gøre et par bemærkninger herom, også fordi det er regeringens opfattelse, at der her foreligger problemer, som i sin økonomiske størrelsesorden er mindst lige så vigtige som problemerne nord for Skallingen op mod Skagen.

Som bekendt nedsatte ministeren for of-